REGISTERED No. R.—408.

Headman's Gazette

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း
ထုတ်ဝေသည်။

သူကြီးဂေဇက်။

RANGOON, 14TH JUNE 1933.

VOL. VI. No. 23.

ဆဋ္ဌမတွဲ။ ရန်ကုန်မြို့။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၄ ရက်။ (၁၂၉၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ် ၇ ရက်။)

EDITORIAL NOTES.

အယ်ဒီတာမှတ်စုနှင့်မှတ်ချက်များ။

စိတ်ပျက်လက်လျှော့ခြင်း။

လူတို့၌ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့်မကြုံတွေ့ခဲ့ရဘူးသေးသောသူကိုလိုက်၍ရှာဖွေလျှင်၊ ကမ္ဘာသာလျှင်ကုန်ခံရန်အကြောင်းရှိချေသည်။ စိတ်မပျက်ဘူးသောသူနှင့် မုကားတွေ့ကြုံရမည်မဟုတ်ချေ။ လောကကြီး၌၊ မိမိလိုအင်ဆန္ဒမပြည့်ဝခြင်း၊ မိမိအကြံ မအောင်မြင်ခြင်း၊ မိမိလိုရာသို့မရောက်ခြင်းများသည်အများနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာဖြစ်လျက်၊ လူတို့၏အလှမ်းတိုင်းအလှမ်းတိုင်း၌ သစ်ငုတ်ကန်သင်းသဘွယ်ခုခံနေသောအရာများဖြစ်ချေသည်။ ထိုသို့သောအရာများကား၊ စိတ်ပျက်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းခံများ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအရာများတည်ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ လူတို့တွင် စိတ်ပျက်ရခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြရမည်မဟုတ်ဖြစ်ချေသည်။ သို့ဖြစ်ပါလျက်၊ စိတ်ပျက်ရန်ပေါ်ပေါက်လာလျှင်။ ငါတို့သည်ဤအရာကိုစိတ်ပျက်လေပြီ။ ဤအရာကိုငါတို့ လက်လျှော့လိုက်ပြော့အံ့ဟုလက်လျှော့ခြင်းကိုပြုကြပါမူ၊ လောကကြီး၌ မည်သည့်အရာမျှဖြစ်မြောက် ထွန်းကားနိုင်ရန်အကြောင်းမရှိတော့ဘဲ၊ ပျက်စီးခြင်းချောက်ကမ်းပါးသို့ တဟုန်တည်းထိုးဆင်းခုန်ချသည်နှင့်သာတူပေမည်။ စင်စစ်လောကကြီး၌၊ ယခု မြင်နေကြရသော ထွန်းထွန်းကားကား၊ ခမ်းခမ်းနားနားအရာများကား၊ စိတ်ပျက်ရခြင်းများကို အရင်းခံပြု၍ဖြစ်ပေါ်လာသောအရာများဖြစ်ချေသည်။ ယခုခေတ်လောကဓါတ်ပညာအားဖြင့်၊ ဆီးမှမ်း၍မကုန်နိုင်ဘွယ်ရာပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်းလျက်ရှိသောရေနွေးငွေ့ဖြင့် မောင်းနှင် အပ်သည့်မီးရထားအစရှိသောစက်များ၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးများကို၊ မြစ်ချောင်းသဘွယ်။ များစွာဝန်လေးလှခြင်းမရှိ၊ လူတို့ကူးသန်းသွားလာနိုင်အောင်ရက်မှန်၊ အချိန်မှန် ဖြတ်သန်းခုတ်နှင်သွားလာနေသောမီးသင်္ဘောကြီးများ၊ ဓါတ်ဆီနှင့်မောင်းနှင်ရသည့် မိုတိုကား၊ မိုတာစက်များ၊ ရှေးကလူတို့သည်၊ ကောင်းကင်၌ငှက်များပျံသန်းသွားလာသည်ကိုကြည့်လျက်အားကျရုံမျှသာအားကျဝံ့ခဲ့ကြရာ၊ ယခုအခါငှက်တိရစ္ဆာန်တို့ထက်သန်စွမ်းလျှင်မြန်စွာ ခရီးသည်၊ ကုန်စည်ဝန်အလေးတို့ကိုတင်ဆောင်၍၊ ဝေးလှစွာသောခရီးကိုကောင်းကင်မှပျံသန်းသွားလာလျက်ရှိသောလေယျာဉ်ပျံများ။ တရစ်နှင့် တရစ်တစုံတရာအဆက်အသွယ်မရှိ၊ တမုဟုတ်ခြင့်တကမ္ဘာလုံးကြားသိနိုင်အောင်သတင်းစကားစသည်တို့ကိုစေလွှတ်ပေးပို့နိုင်သည့်ဝိုင်ယာလက်စက်များ၊ ဤသို့အစရှိသည့်နားစကြား၊ လက်စကြား၊ ခြေစကြား၊ မျက်စိစကြား၊ နှုတ်စကြား၊ တို့ကိုရရှိထားသကဲ့သို့အံ့ချီး၍မကုန်နိုင်ဘွယ်ရာအတတ်ပညာတို့ကား၊ တချက်တည်း၊ တဥာဏ်တည်း၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်၊ လူတို့ကြံတိုင်း၊ အလိုဆန္ဒရှိတိုင်းပေါ်ပေါက်မြောက်ဖြစ်ထွန်းလာကြသောအရာများမဟုတ်ပညာရှိအစဉ်အဆက်၊ စိတ်ပျက်ခြင်းထောင်သောင်းများစွာ မရေမတွက်နိုင်ဘွယ်ရာတို့ဖြင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီးမှ၊ အောင်မြင်ခဲ့ရသောအရာများဖြစ်ချေသည်။ အောင်မြင်ပြီဟုထားသောလေယျာဉ်ပျံများပင်၊ မကြာခဏစိတ်ပျက်လက်လျှော့ဘွယ်ရာ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းများနှင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပေသည်။ မည်သည့်နေရာ၌မည်သည့်လေယျာဉ်ပျံ၊ မည်သည့်မီးသင်္ဘော၊ မည်သည့်မီးရထားကြီးများပျက်စီး၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရာ လူပေါင်းမည်မျှသေဆုံးကြလေသည်ဟုကြားသိရလျှင်၊ လူတို့၏စိတ်နှလုံးတွင်ထိတ်လန့်သောအချင်းအရာများဝင်စားလျက်။ ။"ဤအတတ်ပညာတို့ကား၊ အကယ်အားကိုးလောက်သောပညာများဟုတ်ပါလေရဲ့လား။" ဟုတွေးတောတွံ့ဆုတ်တတ်ကြလေသည်။ သို့သော် ထိုသို့တွေးတောမိတိုင်းသာလျှင်၊ လက်လျှော့၍ နောက်သို့ဆုတ်ကြမည်ဆိုလျှင်၊ ယခုမြင်နေကြရသောအတတ်ပညာကြီးများသည်ကြာမြင့်စွာကပင်ပျောက်ပျက်တိမ်မြုပ်ကုန်ကြမည်ဖြစ်၍၊ ယခုကဲ့သို့မြင်တွေ့အသုံးပြုလျက်နေကြရမည်မဟုတ်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လက်လျှော့ခြင်းကားလူတို့၏သဘာဝအရင်းခံစိတ်ဓါတ်မဟုတ်သောကြောင့်၊ စိတ်ပျက်ဘွယ်ရာကိုပင်ဆရာပြုလျက်၊ လက်လျှော့ခြင်းမရှိ၊ စိတ်ပျက်ဘွယ်ရာတခုထက်တခု၊ အသိပညာဥာဏ်အမြော်အမြင်များလည်းတဆင့်တဆင့်တိုးတက်ပြည့်စုံလာကာ နောက်ဆုံးတွင်အောင်မြင်ခြင်းကိုရရှိခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်မည်သည့်အလုပ်အကိုင်အမှုကိစ္စ၌မဆို၊ စိတ်ပျက်ဘွယ်ရာနှင့်ကြုံတွေ့လျှင်လက်လျှော့ခြင်းကိုမပြုအပ်။ လက်လျှော့ခြင်းအားဖြင့်စိတ်ပျက်ဘွယ်ရာသည်ဝမ်းသာဘွယ်ရာဖြစ်၍မလာနိုင်၊ လက်လျှော့ခြင်းသည်၊ စိတ်ပျက်ခြင်းတည်းဟူသောရောဂါကိုများ၏ပျောက်ကင်းနိုင်သော ဆေးမှန်ဆေးကောင်းမဟုတ်ဟုနှလုံးသွင်းလျက်၊ ကြိမ်ဖန်ဆောင်၍ မပြီးလျှင်နှစ်ကြိမ်၊ တကြိမ်စိုက်၍ မပေါက်လျှင်နှစ်ကြိမ်စသည်ဖြင့်၊ အောင်မြင်ခြင်းကိုသာလျှင် ရှေးရှုလျက်၊ လက်မလျှော့ဘဲ ကြိုးစားအပ်သည့်ဖြစ်ပေကြောင်း။

STRAY NEWS.

အတို့အထွာသတင်းများ။

အနှစ် ၄၀၀၀ ကျော်က အာဖရိကတိုက်မြောက်ပိုင်း အီဂျစ် ပြည်သားတို့သည်။ ဘီယာအရက်ကိုအသုံးအများဆုံးသောဆေးများတွင် တမျိုးအပါအဝင်အဖြစ်ဖြင့်မှတ်ယူကြလေသည်။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က။ တမ္ဘာလုံး ထွက်သည့် ရွှေတန်ဘိုးမှာ။ ရွှေအင်္ဂလိပ် ပေါင်ပေါင်း ၉၀၀၄၀၀၇၄ (ကိုးကုဋေ ရှစ်သန်း ရှစ်သိန်းကျော်) ဖြစ်၍။ ၎င်းအလျှင် တနှစ်ကမူကား၊ စုစုပေါင်းတန်ဘိုးမှာရွှေအင်္ဂလိပ် ပေါင်ပေါင်း ၉၁၆၄၂၅၁၂ (ကိုးကုဋေတသန်းခြောက်သိန်းကျော်) ဖြစ်လေသည်။

အာရှတိုက်။ ဥရောပတိုက်စသည်ဖြင့်။ ကမ္ဘာပေါ်တိုက်ကြီးများတွင် ရှိသည့်လူတို့မှာ။ရုပ်ရည်သဏ္ဌာန်အားဖြင့် တတိုက်လျှင် တမျိုးစီ ဖြစ်ပေါ် လာတတ်ကြ လေသည်၊ ဩစတြေလီယတိုက်။သို့မဟုတ်ကျွန်းကြီးရှိလူတို့မှာနှာခေါင်းကြီးကြီးနှင့်မေးရိုးငယ်ငယ်ရှိကြသည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

ပြင်သစ်ပြည်၊ပါရစ်မြို့တော်ရှိဂြေဇဝတ်အမှုထမ်းတို့ကို။ ကာကွယ်ရန်လက်နက်များ အဖြစ်ဖြင့်။ မင်ကျပေါင်တိန် ကလောင်တံများ ပေးထားလျက် ရှိသည် ဖြစ်ရာ။ ၎င်း။ ကလော[illegible]ပျိုးမှာရန်သူအားမခံမရပ်နိုင်သောဓါတ်ငွေ့တမျိုးလွှတ်နိုင်ကြောင်း။

[illegible]သို့[illegible] [illegible]သာတာကြွယ်ဝခြင်း။ အကြီးဆုံးသော ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီး ဖြစ်သည့် ''မဂျက်စ[illegible]တာ့ဖြင့်မထင်မိ[illegible]ကြီးကဲ့သို့သော ပဋ္ဌမတန်းသင်္ဘောကြီးများမှခေါင်းတိုင်ကြီးများကို[illegible]စွန့်ခဲ့တာပေါ့[illegible]လျှင်။ဆေးရောင်အဟောင်းအလေးချိန် ၆ တန်မျှကိုခွါပြစ်ရလေ[illegible]''ကို

အင်္ဂလန်ပြည်နှင့် အမေရိကံ ပြည်ခြားတွင်ရှိသော။ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ တွင်။ ပွတာ-ရိကိုကျွန်းမြောက်ဘက် ၇၅ မိုင်အကွာတွင်။ နောက်ထပ်အနက်ဆုံးနေရာသစ်တရပ်ကိုတွေ့ရှိရ၍။ ၎င်းနေရာတွင်ပေပေါင်း ၄၄၀၀၀ သို့မဟုတ် ကိုးမိုင်ခန့်မျှအနက်ရှိလေသည်။ ယခင်ကအနက်ဆုံးနေရာမှာ ထိုဒေသတွင်ပင်ဖြစ်၍။ပေပေါင်း ၂၇၉၇၂ ပေမျှဖြစ် လေသည်။

တတ်ကျွမ်း နားလည်သည့် ဆရာတဦး၏ အလိုအားဖြင့်။ လူတို့မှာနဖူးကျယ်ခြင်းသည် ပညာရှိသည့် လက္ခဏာမဟုတ်ဟု ဆိုလေသည်။ ၎င်းဆရာကအမေရိကန်တိုက်မြောက်ပိုင်း အစွန်းအလတ် စကားနယ်တွင် နေထိုင်သော အက်စကီမို လူမျိုးတို့မှာ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင်နဖူးအကျယ်ဆုံးလူမျိုးတမျိုးဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရှိခဲ့ရလေသည်။

အအိပ်ပျက်ခြင်းအတွက်။ အကာယ်ခုခံနိုင်သည့် အစားတိုးခြင်း မဟုတ်သော် ငြာလည်း။ ကာဘို-ဟိုက်ဒရိတ်ဓါတ်။ အထူးအားဖြင့် သကြားကို ပိုမိုသုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် ၂ နာရီခန့်အအိပ်ပျက်သည်ကိုအချိုအဝက်မျှပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်ဟုဆိုလေသည်

များသောအားဖြင့်။တိရစ္ဆာန်များတွင်။ မွေးမြူထားရန်။ဆင်များမှာစရိတ်စကအကြီးဆုံးဟုထင်မှတ်ကြပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့မဟုတ်ချေ။အင်္ဂလန်ပြည်လန်ဒန်မြို့တော်တိရစ္ဆာန်ရုံကြီးတွင် မွေးမြူထားသော တိရစ္ဆာန် များအနက်။ ''ဆီး-လိုင်းယန်း'' ခေါ်နားရွက်ကြီးနှင့် ပင်လယ်ဖျံကြီးတမျိုးမှာ စရိတ်အကုန်အကျခံဆုံးဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏အစားအစာအဘိုးကတနှစ်လျှင် ရွှေအင်္ဂလိပ်ပေါင် ၂၀၀၀ (မြန်မာငွေ ၃၀၀၀၀ နီးပါး) ကုန်ကျ၍။၎င်းအားကစ်ုတရာခိုင်းစေ၍အသုံးချရခြင်းလည်းမရှိဖြစ်လေသည်။

များမကြာမီက။ ထုတ်ဝေသည့် အစိုးရစာ တစောင်အရ။ အာဖရိက တိုက်နှင့် အာရှတိုက်အနောက်ပိုင်းတို့တွင်။ ကျိုင်းကောင်များဖျက်ဆီးသောကြောင့်။ တနှစ်လျှင် ရွှေအင်္ဂလိပ်ပေါင် တသန်းမျှပျက်စီးနစ်နာခြင်းခံရလေသည်။ ၎င်းကျိုင်းကောင်များ၏ရန်ကို နှိပ်နင်းရန် ၅ နှစ်အတွင်း လူတို့သည်အလုပ်ရက်ပေါင်း ၂၀၀၀၀၀၀ (နှစ်ကုဋေ ရှစ်သန်း) မျှလုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ၊ ၎င်းမှာလူတယောက်တနှစ်ကျ အလုပ်လုပ်လျှင်။ အကြမ်းအားဖြင့်။လူပေါင်း ၁၀၀၀၀၀ နှင့်ညီမျှလေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

THE WORLD'S NEWS.

ကမ္ဘာ့သတင်းများ။

လူဦးနှောက်။

အမေရိကံပြည်သား၊ဒေါက်တာ-ရော့-ကရိလ်းဆိုသူ ဆရာကြီးတဦး၏အလိုအားဖြင့်။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့တွင် ခြားနားခြင်းမှာ။ လူတို့သည်သင်ကြား၍ ရရှိနိုင်သော သတ္တဝါဖြစ်၍။ ၄က်အစရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့မှာမူကား။ သင်ကြားရရှိနိုင်ရန်ဦးနှောက်တွင်နေရာလွတ်မပါလာ။ ဥတွင်းကပင်တတ်မြောက်လာကြသည်ဖြစ်ကြသောကြောင့်။ အသိုက်ပြုလုပ်ရန်အတွက် သင်ကြားရန် ဆရာမလိုကြဖြစ်သည်ဟုဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့်ကျောင်းဆရာတို့မှာ ဓါတုဗေဒလျှပ်စစ်ဓါတ်အင်ဂျင်နီယာဆရာကဲ့ သို့ဖြစ်လာပြီးလျှင်။ ကလေးသူငယ်တို့သည်။ လူမှုရေးရာတွင်မည်သို့ပြုကျင့် ဆောင်ရွက်သင့်သည်ကိုတတ်ကြွမ်းနားလည်ကြစေရန်။ အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့သည့် စက်နှင့်တူသောဦးနှောက်ကိုပြုပြင်ပေးရန်တာဝန်ရှိလေသည်ဟုဆိုလေသည်။

ယခုအခါ။ ဥရောပတိုက်။ဩစတြီးယားပြည်။ ဗီအာနာမြို့တော်တွင်။ဦးနှောက်များကိုပြထားသည့် ထူးခြားသော ပြပွဲတိုက်ကြီးတတိုက်ရှိရာ။ ၎င်းပြတိုက်မှာ။ လူတည်းဟူသောသတ္တဝါကို ဖန်တီးပြုလုပ်ရန် ကြံဆနေသည့် လောကဓါတ် ဆရာများအတွက်။ အကြောင်းအရာစုံစမ်းမှတ်သားရန်အသုံးကျလေသည်။ ၎င်းပြတိုက်တွင်။ ပန်းချီဆရာကြီးများ။ လောကဓါတ်ဆရာကြီးများ။စာရေးဆရာကြီးများ။ဂီတ ဆရာကြီးများနှင့်အခြားအလားတူ ကျော်စောထင်ရှားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ဦးနှောက်များကို စုဆောင်းထားလျက်။ ပရိုဖက်ဆာ-အက်ကိုနိုမိုးဆိုသူ ဆရာကြီးတဦး ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်သည့် ဓါတ်ခွဲရုံတရုံတွင်။ မှန်ဘူးများနှင့်ပြထားလေသည်။ ၎င်းရုံတွင် လူပေါင်း ၁၀၀၀ တို့၏ဦးနှောက်များကို ပြထားနိုင်သည်ဖြစ်သောကြောင့်။ သုတေသနရှာကြံရန် အလို့ငှါ။ မိမိတို့ဦးနှောက်များကို လှူတန်းစာရေး၍ ဤရုံကြီးအတွက် ထားခဲ့နိုင်ကြ လေသည်။ ပရိုဖက်ဆရာကြီးအက်ကိုနိုမိုးကလည်း။ ဉာဏ်ပညာထူးချွန်ထက်မြက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံသို့။ မိမိတို့ဦးနှောက်များကို ဤရုံကြီးအတွက်ထားခဲ့ကြရန် နှိုးဆော်စာများရေးသားပေးပို့ပြီးဖြစ်လေသည်။

၎င်းပြတိုက်ကြီး၏ အရေးကြီးသော အလုပ်မှာ။ ဦးနှောက်များကို ချိန်တွယ်ကြည့်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ကော့ကေရှန်လူမျိုးတို့၏ သာမန်ဦးနှောက်တလုံး၏ အလေးချိန်မှာ ဂရမ်ပေါင်း၊ယောက်ျားတွင် ၁၃၆၇ မိန်းမတွင် ၁၂၀၆-ဂရမ်ရှိလေသည်။ (ဂရမ်ဆိုသည်မှာ။ ပြင်သစ်ပြည်အစရှိသည့် တိုင်းပြည်တို့တွင် အသုံးပြုသောအလေးချိန်ဖြစ်၍။ ဂရမ်ပေါင်း ၄၅၃ ၅ လျှင်။ အင်္ဂလိပ်အချိန်တပေါင်။ သို့မဟုတ်မြန်မာအလေးချိန် ၂၇ ကျပ်ခွဲသားခန့်နှင့်ညီမျှလေသည်။) ထူးချွန်ထက်မြက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဦး နှောက်မှာ အလေးချိန် သာလွန်ပိုမိုလျက်။ ဂျာမနီလူမျိုးလောကဓါတ်ဆရာကြီး ကင့်၏ဦးနှောက်မှာ ဂရမ်ပေါင်း ၁၆၅၀ အင်္ဂလိပ် လူမျိုး ပညာရှိ ကဗျာ ဆရာကြီး ဘိုင်းရွန်း၏ ဦးနှောက်မှာ ၁၈၀၇ ရုရှားလူမျိုးစာရေးဆရာကြီးတာဂျီနစ်၏ဦးနှောက်မှာ ၂၀၁၂ ဂရမ်ရှိလေသည်။သို့သော်ဤသို့ဉာဏ်ကြီးတိုင်းဦးနှောက်ပိုမိုသည်ဟုဆိုခြင်းမှာ။ များစွာအားမကိုးသာဖြစ်လေသည်။ ဦးနှောက်အလေးချိန် အများသောသူမှာ ဝမ်းတွင်းရူးတယောက်ဖြစ်၍။ ၎င်းဦးနှောက်မှာအလေးချိန် ဂရမ်ပေါင်း ၂၈၅၀ မျှ ရှိလသည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့်အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတစောင်တွင်ဖေါ်ပြပါရှိလေသည်။

ပျားများသည်အနီရောင်ကိုမမြင်နိုင်ခြင်း။

ပိုးကောင်နှင့်ငှါးသတ္တဝါများကို။ အရောင်အမျိုးမျိုးနှင့် အစာ အဟာရများကိုခွဲဖက်စပ်ဟတ်သိရှိစေရန်။ များမကြာမီကစမ်းသပ်သင်ကြားပေးရာတွင်။ ပျားများသည် အနီရောင်ကို မမြင်နိုင်သည့် အကြောင်းထူးတရပ် ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ သို့သော် ငါးနှင့် ပျားများသည်။ လူတို့မမြင်နိုင်သော''အာလ်တရာ-ဗိုင်အိုလက်-ရေး''ခေါ်အရောင်တမျိုးကိုကား မြင်နိုင်ကြလေသည်။၎င်းအရောင်မျိုးရှိကြောင်းကို။ ဓါတ်ပုံမှန်များ၌၎င်းတို့ထိခိုက်ခြင်းအားဖြင့်သိနိုင်လျက်။ လူတို့မျက်နှာတွင်ယင်ကြီးဥပေါက်ခြင်းသည်လည်း။၎င်းအရောင်များကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်ငါးနှင့်ပျားများသည်။ လူတို့မြင်ရသည်ထက် အရောင်စုံအောင်မြင်ရလျက်။ လူတို့မှာမူကား သဘာဝ အလျောက်ဖြစ်ပေါ်နေသောအရောင် အနည်းငယ်မျှကိုသာမြင်ရလေသည်ဟု အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတစောင်တွင်ရေးသားဖေါ်ပြလေသည်။

EPIDEMIC DISEASES.

မြန်မာနိုင်ငံတွင်ဖြစ်ပွားသော ကူးစက်တတ်သောရောဂါများအကြောင်း။

မြန်မာနိုင်ငံတော်ကျန်းမာရေးဌာနကြီးက အစီရင်ခံသည်မှာ။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်။ ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင်ကုန်ဆုံးသော ရက်သတ္တပတ်အတောအတွင်း၌ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းတွင်။ ကာလဝမ်းရောဂါ။ ပလိပ်ရောဂါနှင့် ကျောက်ကြီးရောဂါများဖြစ်ပွားသူတို့နှင့်။ ထိုရောဂါများကြောင့်သေဆုံးသောလူဦးရေပေါင်းမှာ။ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ကြောင်း။

[illegible]		ပလိပ်ရောဂါ။		ကာလဝမ်း ရောဂါ။		ကျောက်ကြီး ရောဂါ။	
		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ရန်ကုန်မြို့(ဆိပ်ကမ်း) ...	...	...	...	...	...	၃	...
ပုသိမ်မြို့(ဆိပ်ကမ်း) ...	...	...	...	...	...	၄	၃
ဘသိမ်အထိုင်ခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၁၀	၂
ရွှေဘိုခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၇	၂
မအူပင်ခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၅	၁
နှာသုံးခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၅	...
သထုံခရိုင် ...	...	...	...	၁	၁	...	...
ပေါ်လမြို့ (ဆိပ်ကမ်း)	...	...	...	၃	၃	...	...
မြိတ်ခရိုင်(မြိတ်မြို့ကိုချန်လှပ်၍)	...	...	...	၂	၂	၁	...
မြိတ်မြို့ (ဆိပ်ကမ်း) ...	...	...	...	၉	၄	...	...
တောင်ငူခရိုင် ...	...	...	...	၁	၂	၅	...
သရက်မြို့ခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၁	၃
မကွေးခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၁၅	၁
မန္တလေးမြို့ ...	...	...	...	...	...	၂	၁
ဒုန်းမော်ခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၂၅	၃
ရွှေဘိုခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၇၀	၆
အောက်ချင်းတွင်းခရိုင် ...	...	...	...	...	...	၂	၁
စုစုပေါင်း ...	...	...	...	၁၆	၁၂	၁၅၅	၂၃

WEEKLY CROP REPORT.

၁၉၃၃ ခုနှစ်။ ဇွန်လ ၃ ရက် (၁၂၉၅ ခုနှစ်။ နယုန်လဆန်း ၁၁ ရက်) နေ့တွင်ကုန်ဆုံးသောရက်သတ္တပတ်အတွင်းကောက်ပဲသီးနှံအစီရင်ခံစာ။

မြန်မာနိုင်ငံတော်အောက်ပိုင်းတွင်။ အနှံ့အပြားမိုးရွာသွန်းလေသည်။ ရခိုင်ကမ်းခြေ။ မြိတ်ကိုချန်လှပ်၍။ တနင်္သာရီကမ်းခြေ။ ထို့ပြင်မြစ်ဝကျွန်းပေါ်စီရင်စုနယ်များတွင်။ မိုးသည်းထန်စွာရွာသွန်း၍။ သာယာဝတီ၊ မြိတ်၊ တောင်ငူတို့တွင် အတော် အသင့် ရွာသွန်းလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အထက်ပိုင်းခြောက်သွေ့သောဒေသများတွင်။ မိုးအနည်းငယ် ရွာသွန်းသောပခုက္ကူမှတပါး။ အခြားနေရာများတွင် အတော်အသင့်ရွာသွန်းလေသည်၊ စွတ်စိုဒေသများတွင်။ ဗန်းမော်။ ကသာနှင့်အထက်ချင်းတွင်းတို့၌ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း၍၊ ကျန်အခြားနေရာများတွင် အနည်းအပါးမှ အတော်အသင့်အထိ ရွာသွန်းလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော် အောက်ပိုင်းတွင်။ ကောက်ကြီးစပါးအတွက် ထွန်ယက်ခြင်းမှာ။ ခါတိုင်းကဲ့သို့ ဆက်လက် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိလေသည်။ ပျိုးချခြင်းကို သာယာဝတီနှင့် မအူပင်မြေနိမ့်များတွင်စတင်လုပ်ကိုင်ပြီးဖြစ်၍၊ တောင်ငူတွင် ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အထက်ပိုင်းတွင်။ ကောက်ကြီးစပါးအတွက်ထွန်ယက်ခြင်းမှာမြစ်ကြီးနားအချို့ဒေသများတွင်စတင်လုပ်ကိုင်ပြီးဖြစ်၍။ ပျိုးချခြင်းကိုရွှေဘိုစီရင်စု။ အချို့ဒေသများတွင်၊ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျက် ရှိလေသည်။ နှမ်းဦး။ ဝါဂွမ်းနှင့် မြေပဲအတွက်ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်းကိုဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိလေသည်။

လက်ရှိကောက်ပဲသီးနှံများမှာ၊ အများအားဖြင့် ကောင်းမွန်သော အခြေအနေနှင့် ရှိလေသည်။

ကျောက်ဖြူ။ မအူပင်။ သံလွင်။ မကွေး။ ချင်းတောင်နယ်စစ်ကိုင်း။ အထက်ချင်းတွင်းနှင့် ရှမ်းပြည်ဥဇ္ဇရဋ္ဌာနတို့မှ ကျွဲနွားခွါနာလျှာနာ၊ ကျောက်ဖြူ။ ပဲခူး။ ပုသိမ်။ မြောင်းမြ။ တောင်ငူ။ မင်းဘူး။ ပခုက္ကူ။ မြင်းခြံ။ ရမည်းသင်း။ ရွှေဘို။ ကသာနှင့်ရှမ်းပြည်ဥဇ္ဇရဋ္ဌာနတို့မှ ကျွဲနွား ကျောက်ရောဂါ။ ဖျာပုံမှ ကျွဲနွားသွေးသွန်ရောဂါ။ သံလွင်မှ ကျွဲနွားသံကျရောဂါ။ ကသာမှ ကျွဲနွားကြိတ်ရောဂါများဖြစ်ပွါးကြောင်းအစီရင်ခံသည်။

စပါးလက်ကားဖေါက်သည်ဈေးမှာ ပဲခူး၊ သာယာဝတီနှင့်မအူပင်တို့တွင် အတော်အသင့်တက်၍ဆန်လက်ကားဖေါက်သည်ဈေးမှာ။ မန္တလေးတွင် အတော်အတန် ကျ လျက်၊ ပြည်တွင်အတော်အသင့်တက်လေသည်။

မှတ်ချက်။ ။စပါးဈေးတွင်တင်း ၁၀၀ လျှင်ငွေ ၅ိ နှင့်ဆန်ဈေးတွင်ငွေ ၁၀ိ ထက်ပို၍အပြောင်း အလဲရှိလျှင်။ အတော်အသင့်ဟု အတန်းအစား ခွဲခြားထားသည်။ စပါး ဈေးတွင်ငွေ ၁၀ိ နှင့်ဆန် ဈေးတွင်ငွေ ၂၀ိ ထက်ပို၍ အပြောင်းအလဲရှိလျှင်။ အတော်အတန်ဟု အတန်းအစား ခွဲခြားထား ကြောင်း။

REBELLION CASES.

သူပုန်မှုများ။

သာယာဝတီ အထူးတရားသူကြီးရုံးတော် ၁၉၃၃ ခုနှစ်။ အထူးစစ်ကြော စီရင်မှုနံပါတ် ၁ တွင်။ ဒင်နီ့ယရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၂၁ အရ၊ တသက်တကျွန်းဒဏ်အမိန့်စီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်းခံရသောညွှန့်၏အမှုကို။ ကောင်စီအစည်းအဝေးတွင်။ ဘုရင်ခံမင်းကြီးကစဉ်းစားတော်မူပြီးဖြစ်၍။ ၎င်းအပေါ်တွင် ချမှတ်သောအမိန့်စီရင်ချက်တွင်။ ပါဝင်ဖက်စွက်ပြုတော်မူရန်။ ယခုအခါအကြောင်းတစုံတရာ မမြင်တော်မမူကြောင်း။ သို့သော်လည်း။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့က။ ၎င်း၏အမှုကို ၃ နှစ်အဆုံးတွင်။ ထပ်မံစစ်ဆေးကြည့်ရှုရန်အသင့်ရှိသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဟင်္သာတ အထူးတရားသူကြီး၏။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်။ အထူးစစ်ကြောစီရင်မှုနံပါတ် ၅ တွင်။ ပြစ်မှုထင်ရှားသဖြင့်။ တသက်တကျွန်းဒဏ်အမိန့်စီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်းခံရသောသင်၏အမှုကိုလည်း။ ကောင်စီအစည်းအဝေးတွင် ဘုရင်ခံမင်းကြီးကစဉ်းစားတော်မူပြီးဖြစ်၍။ ပါဝင်ဖက်စွက်ပြုတော်မူရန်။ ယခုအခါအကြောင်းတစုံတရာ မမြင်တော်မမူကြောင်း။ သို့သော်လည်း။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့က။ ၎င်း၏အမှုကို ၁၂ နှစ်အဆုံးတွင်။ ထပ်မံစစ်ဆေးကြည့်ရှုရန်။ အသင့်ရှိသည်ဖြစ်ကြောင်း။

A SHORT STORY.

ယက်ကန်းသံ။

ရေးသူ-မင်းလက်ျာ။

အခန်း-၁။

''အို အောက်မှာမထိုင်ပါနဲ့။ ဟိုကုလားထိုင်ပေါ်မှာထိုင်ပါ....''

''နေပါစေဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုး....''

''ဟာ-မဟုတ်တာ။ ကျွန်တော်မျိုးတွေဘာတွေမလုပ်နေပါနဲ့။ ဟိုကုလားထိုင်ပေါ် သာထိုင်ပါ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။'' ဟုဝတ်လုံတော်ရ မောင်တင်ညိုက။ ကုလားထိုင်တလုံးကို လက်နှင့်ညွှန်ပြကာ။ အတင်းတိုက်တွန်းသောအခါမှ။ ဝတ်စားထားသည့်အဝတ်အစား မှာမှုန်းစွာနွမ်းနယ်၍။ တောနယ်ကနှင့် သဏ္ဍာန်တူသော။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ခန့် ရှိလူကြီးသည်။ ဝတ်လုံတော်ရမောင်တင်ညိုညွှန်ပြသော ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်။ ကျောင်းသားအသစ် တယောက်သည်။ ကျောင်းဆရာသစ်ရှေ့၌ထိုင်ခုံတွင် မရဲတရဲထိုင်ရသလို ထိုင်ပြီး။ ။''ကျွန်တော်မျိုး........''။

''အို-တယ်ခက်တဲ့ဆရာဘဲ။ ကျွန်တော် ဝတ်လုံပါ။ တရားသူကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ ရိုးရိုးခင်ဗျား-ကျုပ်လို့ပြောရင်တော်ပါပြီ။ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး။ ပြောချင်တဲ့စကားကို

ရဲရဲတင်းတင်း ပြောသာပြောပါ။''ဟု ဝတ်လုံတော်ရ မောင်တင်ညိုက ပြောသော အခါမှ။အမှုသည်နှင့်တူသောသူမှာ။ မျက်နှာထားတမျိုးရွှင်လာပြီး။ ။''ကျွန်တော်.... အင်း။အမှုကဒီလိုပါခင်ဗျာ။ကျွန်တော့အမှုကအမွေမှုပါ။တိုတိုအကျဉ်းချုပ် တိုင်းပြောရမယ်ဆိုရင်။ကျွန်တော့အမှုအတွက်။ဝတ်လုံတော်ရမင်းထံအသနားခံလိုတဲ့သဘောပါဘဲ။''

''ဆိုလိုချင်တဲ့အဓိပ္ပါယ်ကတော့။ခင်ဗျားအမှု အတွက်စျေးနဲ့နဲနဲ့လိုက်ပေးဘို့ဆိုလိုချင်တယ်မဟုတ်လား။''

''မှန်တာပျောက်........ပြောရမယ်ဆိုရင်။ ကျွန်တော့အမှုမှာ ဝတ်လုံတော်ရမင်းအားတပြားတချပ်မှမပေးနိုင်တဲ့အတွက်အသနားခံချင်လို့ပါ။ကျွန်တော့အမှုဟာအမှုမှန်ပါ။ ကျွန်တော့ဖခင်သေဆုံးပြီး။ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့။ပစ္စည်းတွေဟာ ကျွန်တော်တယောက်ထဲခံစားထိုက်ပါတယ်။သို့သော်လဲ၊ ကျွန်တော့မှာ တဖက်က အမှုယှဉ်ပြိုင်ဖြစ်ရတဲ့လူလိုငွေကြေးမတတ်နိုင်လို့။ရှေ့နေရှေ့ရပ်များမငှါးနိုင်တဲ့အတွက် တဘက်စီးနင်းလုပ်ထာကိုခံရတာပါ။တလောကမှ။မြို့ရောက်နေတဲ့ကျွန်တော့သူငယ်ချင်းတယောက်ကဝတ်လုံတော်ရမင်းဟာ။ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေတဲ့ သူများဘက်ကနေပြီး။ အခကြေးငွေနဲ့နဲလောက်နဲ့လိုက်ပေးရုံမျှမက။ အမှန်တကယ်ဆင်းရဲတဲ့သူများဘက်က အခကြေးငွေတပြားတချပ်မှမယူဘဲ။ ကူညီမစတတ်တယ်လို့ ပြောတာနဲ့။ အိမ်မှာမွေးထားတဲ့ ကြက်မီးကောင်ပေါက်ခြောက်ကောင်ကို ငွေလေးကျပ်နဲ့ရောင်းပြီး။စရိတ်လုပ်လာခဲ့ရပါတယ်။ဝတ်လုံတော်ရမင်းမှတပါး။ ကျွန်တော့မှာ အမှန် အားထားစရာမရှိပါဘူးခင်ဗျာ။''

''ဩော်-သည်လိုလား။ အင်း။ ခုယှဉ်ပြိုင်ပြီး တရား တွေ့နေရတဲ့သူက။ ခင်ဗျားနဲ့ဘယ်လိုတော်သလဲ။''

''ကျွန်တော်နဲ့ဘယ်လိုမှမတော်ပါဘူး။ သူခပ်ငယ်ငယ်က။စားရမဲ့မဲ့၊ သောက်ရမဲ့မဲ့ဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော်တို့ အဘေကကောက်ယူ ကျွေးပြီးမွေးထားတဲ့သူပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ခပ်ငယ်ငယ်က အတော်ကလေးဆိုးသွမ်းပြီး။ မိဘပစ္စည်းကို ဖြုန်းတည်းခဲ့တဲ့အတွက်။တခါတော့ကျွန်တော့အဘေက။ ကျွန်တော့ကိုငွေသုံးထောင်ပေးပြီး။ လူကြီးတွေရှေ့မှာဒါနဲ့မွေပြတ်ဘဲဆိုပြီးတော့ အိမ်ပေါ်ကနှင်ချလိုက်တယ်။ဒီအခါက ကျွန်တော်ကလဲမိုက်တိုက်တိုက်ဆိုတော့ပေးတဲ့ငွေသုံးထောင်ယူပြီး။ ရှမ်းပြည်ရှမ်းရွာတက်ပြီးတော့။ သုံးဖြုန်းရင်းဘဲ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီး ဟိုမှာဘဲနေခဲ့တယ်။ နောက် ကျွန်တော့သူငယ်ချင်း ဘုန်းကြီးတပါးရှမ်းပြည်ကိုရောက်လာပြီး။ ကျွန်တော့ဖခင်သေဆုံးပုံ ပြောပြတော့။ကျွန်တော်လဲဘဲအဘကကျန်ခဲ့တဲ့ပစ္စည်းကလေးများ အမွေအနှစ် ရမှာဘဲဆိုပြီး။ ပြန်လာပါတယ်။ ဒီရောက်တော့မောင်မင်းကြီးသားက ကျွန်တော်နဲ့မဆိုင်ဘူးဆိုပြီး။ ကျွန်တော့အဘေပစ္စည်းတွေအကုန်သိမ်းတာပေါ့။ဒါကြောင့်မလဲ ဝတ်လုံတော်ရမင်းရယ်။ကျွန်တော်မမွေးခင်ထဲက ဆောက်ထားတဲ့ အိမ်ပေါ်တက် မိဘကိုတောင်။ ပိုင်နက်ကျူးလွန်မှုနဲ့တရားစွဲလို့ ကံကြီးပေလို့ထောင်မကျတာပါ။ နောက်ရှိစုမဲ့စုပစ္စည်းကလေးထုခွဲပြီးအမွေတရားဖြစ်လို့အောက်ရုံးမှာကျွန်တော်ကရှုံးပြီး အထက်ရုံးတက်ပြန်တော့။လက်ထဲမှာငွေကြေး မလုံလောက်တာနဲ့။သူလုပ်သလို ခံလိုက်ရပါတယ်။ခုတခါမှာတော့ဖြင့် ဝတ်လုံတော်ရမင်းကသနားသဖြင့် ကြည့်ရှုစောင်မမယ်ဆိုရင်။ ကျွန်တော့အမှုအမှန်နိုင်မှာပါ။ ဒီအခါကျတော့မှ။ကျွန်တော်ရတဲ့ပစ္စည်းထက်ဝက်ကို ဝတ်လုံတော်ရမင်းအား ကျေးဇူးဆပ်ပါရစေ။''

''ကျုပ်ကလူဆန်းပျ။ခင်ဗျားခုပြောတဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ထာမျိုးကို လက်မခံချင်ဘူး။အလွယ်တကူနဲ့ကျုပ်ဆပ်ခိုင်းတဲ့ကျေးဇူးမျိုးဆပ်မယ်ဆိုရင်။ ကျုပ်ကပြန်ကျေးဇူးတင်အုံးမယ်။''

''ဘယ်လိုဆပ်ရမှာလဲခင်ဗျား။ ဝတ်လုံတော်ရမင်းအမိန့်ရမှသိရတော့မှာဘဲ။''

''ခင်ဗျားအမှုနိုင်ခဲ့လို့ရှိရင်။ခင်ဗျားပေးဝဲ့ငွေကြေးကိုကျုပ်မလိုချင်ဘူး။ ခင်ဗျားနေတဲ့ရွာကို တလတခါလောက် လာတဲ့အခါများမှသာ။ ခင်ဗျားနေတဲ့အိမ်မှာ နေချင်သလိုနေပါဆိုတဲ့ကျေးဇူးဆပ်ထာကလေးတခု လိုချင်တာပါဘဲ။''

''အမယ်လေး ဒီလိုဆိုရင်လာ။ခုလိုက်ခဲ့ပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့မိန်းမတယောက်နဲ့ကျွန်တော်ပါ နှစ်ယောက်ထဲရှိတဲ့အိမ်ကို။ ဝတ်လုံတော်ရ မင်းများ သဘောရှိနေနိုင်ရအောင်ဆင်းပေးပါမယ်။''

''ကိုင်း စိတ်သာချသွားပေတော့။ ကိစ္စမရှိနိုင်ပါဘူး။''

အခန်း ၂။

ကိုမိုးခင်ဗျား။

ကိုမိုးနေထိုင်သောရွာသို့။ အားလပ်သည့်အခါ လာရောက်မည်ဟုဝန်ခံလိုက်သော်လည်း။မအားမလပ်သဖြင့်။မရောက်နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် သဘက်ခါ ရုံးများရက်ရှည်ပိတ်မည်ဖြစ်၍ကိုမိုးနေထိုင်သောရွာသို့မိတ်ဆွေတယောက်နှင့် မပျက်မကွက်ဆက်ဆက်လာရောက်မည်ဖြစ်ပါ၍။ကျုပ်အတွက်ဘို့ရွာထဲတွင်အိမ်လွတ်ရှိက ငှါးရမ်းထားစေချင်ပါသည်။

ကျန်းမာစေရန်ဆုတောင်းပါ၏။

မောင်တင်ညို။

အတောက်ပါစာကလေးကို။နှစ်ခါသုံးခါဖတ်ပြီး။ကိုမိုးသည်ဆန်ပြာနေသောဇနီးသည်အနီးသို့ သွားရောက်ခါ။ ။''မမိရေ တို့ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဝတ်လုံတော်ရမင်း သဘက်ခါဒီရွာကိုလာမတဲ့။ခုဘဲစာရောက်လာတယ်။ဒါကြောင့်ခုတလောကျီးသာတာကိုး။''

''ဩော်-ကျုပ်တို့အမှု အလကားလိုက်ပေးတဲ့ ဝတ်လုံတော်ရမင်း ဆိုတာလား။ ဘယ်တော့ရောက်မယ်တဲ့။''

''သဘက်ခါရောက်မယ်တဲ့။ အိမ်အလွတ်ရှိရင်ငှါးထားလိုက်ပါတဲ့ကွယ်။ ကြိကြိဖန်ဖန်။''

''သူ့ဟာ့ကျဉ်းကျဉ်းကြပ်ကြပ် မနေချင်လို့ထင်ပါရဲ့။ သူ့သားမယားများကောပါလို့ထင်ပါရဲ့။''

''တောက်တီးတောက်တဲ့ လူပျိုကွဲ။ ခုမှအသက်သုံးဆယ် သာသာလောက်ရှိအုံးမယ်။''

''ဒါဖြင့်ငယ်ငယ်ရှိအုံးမှာပေါ့။ ဘယ်ရွာထဲအိမ်ငှါးလို့ရမလဲ။ သူတို့လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရအောင် ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် မိဘေါက်တို့အိမ် ခဏသွားနေတာပေါ့။ သဘောရှိနေကြပါစေ။ မောင်မင်းကြီးသားကျေးဇူးကြောင့် ကျုပ်တို့ဒီအခြေအနေမျိုးနေနိုင်တာ။ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ်။''

''ပါးစပ်က ကျေးဇူးတင်ရုံနဲ့ ပြီးမှာမဟုတ်ဘူးဗျ။ သူတို့တတွေလာရင် အစားအသောက်အနေအထိုင်အတွက်ခုနေကဂိမ်းထားမှတော်မယ်ထင်တယ်။ တို့ကျေးဇူးရှင်အစစ်ပါကွယ်။တခါတရံလာခိုက်မှာလိုလေသေးတယ်မရှိရအောင်လုပ်ကြမှတော်မယ်။ ပြီးတော့သူတို့ကမြို့ကြီးသားတွေကွဲ။ဘိစကွတ်မုန့်တို့။ကာဖီတို့နောက်ပြီးစီးကရက်တို့လဲအဆင်သင့်လုပ်ထားပါကွယ်။ ဩော်-စီးကရက်ဆိုပေမဲ့ ဝတ်လုံတော်ရမင်းကလေးကတွေ့ကရာ စီးကရက် မသောက်ဘူး ထင်တယ်။ ငါ့အဲလုပ်တိုက် သွားတိုင်းသွားတိုင်းနွားဆီဘူးလောက်ရှိတဲ့ ဘူးစိမ်းစိမ်းကလေး သောက်ထာမြင်တယ်။ အကောင်းဆုံးသာမေးဝယ်ကွာ။ တို့တောသားများဒီနေရာ။ အသုံးမကျမှန်းသိရတာဘဲ။ ဟို-အဘေအဂ္ဂိရတ်ယိုးတဲ့အခန်းထဲက။ သင်ဖြူးအချောစားတွေနဲ့။ ကျွန်းသေတ္တာထဲက မှိုင်းလုံးကော်ဇောတွေချင်းပေး။ ကိုင်းကြာတယ်ကွယ်။ ခုညနေဘဲမင်းမြို့တက်ပြီးဝယ်စရာချမ်းစရာရှိတာတွေ ဝယ်ချမ်းထားနှင့်။ ဘိုးတုတ်လှည်းအပြင် ခိုင်းလိုက်မယ်''ဟုပြောကာ။ကိုမိုးသည်ဝတ်လုံတော်ရကလေးမောင်တင်ညိုလာသောအခါ။ အဆင်သင့်ရှိစေရန်အိမ်တွင်ခိုင်းစေထားသော ဘိုးတုတ်အား။ လှည်းအပြင်ခိုင်း၍။ ဇနီးသည်မမိအားစျေးသို့လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင်။မိမိမှာမူကား။ မောင်တင်ညိုတို့အတွက် အိပ်ရာအခန်းများ။ ချီးရေအိုးများမှစ၍ မြို့သားများမှာ တောကလူများကဲ့သို့ အခင်းကြီးငယ်သွားရာတွင် တုတ်တံကိုအသုံးမပြု။စက္ကူကိုအသုံးပြုတတ်မှန်းသိရှိပြီးဖြစ်၍။ကြက်သွန်ထုပ်သည့်စက္ကူများကိုအလောတော်အရွယ်ကလေးများဖြစ်အောင် ထားနှင့်လှီးဖြတ်နေလေ၏။

တောသူတောင်သားများ၏ ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း။ ကိုမိုးမှာအိမ်တွင် ရပ်တည်မနေနိုင်ဘဲ။ရွာထဲရှိ အိမ်တိုင်းစေ့မိမိ၏ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော မောင်တင်ညို လာမည့်အကြောင်းကို မောင်းထုသည့်အလား။ တအိမ်ဆင်းတအိမ်တက် လှည့်လည်ပြောကြားရသည်မှာအလုပ်တခုဖြစ်နေပေ၏။

ဝတ်လုံတော်ရကလေး မောင်တင်ညိုရောက်မည့် နေ့တွင်။ ကိုမိုး မမိတို့ အိမ်တွင် တောရွာရှိလူများအလှူအတန်းပြုသည့်အခါပြင်ဆင်ထားသလို။ မှိုင်းလုံးကန့်လန့်ကာ။ မှိုင်းလုံးကော်ဇောများသည် တအိမ်လုံးပြည့်နှက်ဝေဆာလျက်ရှိပေ၏။ အိမ်ရှေ့ခေါင်းရင်းခန်းရှိသဥ္စာလည်ကလေးပေါ်တွင်လည်းစီးကရက်ဘူး။မုန့်သေတ္တာဘူး။နွားဆီဘူးအစရှိသည်တို့မှာ တဘူးပေါ်တဘူးဆင့်လျက်။ ကုန်စုံဆိုင်တဆိုင်တွင် အပြင်ကလူများတွေ့မြင်ရလျှင်။ဝယ်ချင်အောင်ခင်းကျင်းပြသထားသကဲ့သို့ရှိလေ၏။

ဆွမ်းခံဝင်ချိန်သို့ရောက်သောအခါ။ကိုမိုးတို့ရွာထဲသို့ နှစ်ယောက်ထိုင်မော်ကားကလေးတစီးနှင့်။ ၎င်းကားကလေး နောက်မှ မော်တော်ကားကြီး တစင်းသည် တဂိဂိမြည်ခါဝင်ရောက်လာပြီး။ ရွာထဲရှိ ကလေးလူကြီးများကို မေးမြန်းရင်း ကိုမိုးတို့အိမ်ရှေ့တွင်ရပ်လေ၏။

ကိုမိုးသည်။ အိမ်ထဲမှ တံမြက်စည်းကိုကိုင်လျက် ထွက်ကြည့်ကာ။ ။''ဝတ်လုံတော်ရမင်းများအိမ်ပေါ်ကိုတခါထဲကြွကြပါ။မမိရေလဘက်ရည်များပြင်ဟေ့။ဟောဒီမှာဝတ်လုံတော်ရမင်းများ ရောက်လာပြီ''ဟုပြောကာ။ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်နေ

လေ၏။ရွာထဲရှိကလေးလူကြီးအပေါင်းတို့မှာလည်း၊ မော်တော်ကားကလေးနောက်မှ ပါလာသောကားကြီးပေါ်မှ အောက်သို့သည်ချသောပစ္စည်းများကို ကြည့်ကာ။ ''အင်းသူတို့မြို့ကလူတွေ ခဏသွားတုံးလာတုံး ယူဆောင်တဲ့ ဝန်စည်စလယ်ဘဲ။တို့တောက အိမ်ထောင်ပံ့ ပြောင်းရွှေ့တာလောက် များပါကလား''ဟု ချီးမွမ်းစကား ပြောရင်း ငေးရိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။

အခန်း ၃။

ဝတ်လုံတော်ရမောင်တင်ညိုနှင့် သူငယ်ချင်းတယောက်အပြင်။ခိုင်းစေရန်ခေါ်လာ သောသားလည်း၊ ကိုမိုးတို့အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆင်ပြင်ထားသည်များကို ကြည့်ရင်း။ဝတ်လုံမောင်မောင်တင်ညိုက။ ''ကိုမိုး ဒါငါ့ထားတဲ့အိမ် မဟုတ်ဘူး ကင်တယ်''ဟုမေးရာ၊ လဘက်ရည်နှင့်မုန့်များကို ကြေးမနောလင်ပန်းတွင် ထည့်ကာ နောက်ဖေးဖိုချောင်မှထွက်လာသောကိုမိုးက။ ''ကျွန်တော်တို့တောရွာမှာ။ဘယ် အိမ်ငှါးလို့ရနိုင်ပါ့မလဲ-ဒါကျွန်တော့အိမ်ပါ။ ဝတ်လုံတော်ရမင်းများ သဘောရှိနေနိုင် ပါတယ်။ ဘာမှအားနာစရာမရှိပါဘူး။''

''အို-ဘာတွေ လုပ်လာပြန်တာလဲ။ လဘက်ရည်တွေပါကလား။ ပြီးတော့မုန့်တွေ လဲမနဲပါကလား။ အလကားဒုက္ခရှာတယ်။ ခုပုံဖြင့်ကျုပ်တို့ကိုမိုးကိုသက်သက်လာဒုက္ခ ပေးတာနဲ့တူနေပြီ''

''မတော်တာ ဝတ်လုံတော်ရမင်းရယ်။ ဘာအားနာစရာရှိသလဲ။ ဝတ်လုံတော်ရ မင်းကို ဒီတက်မကာ ကျေးဇူးဆပ်ဘို့ဟာ ဝတ်လုံတော်ရမင်းက လက်မခံလို့ဘဲ။''

''ကျုပ်တို့မှာလဲ။ စားစရာ သောက်စရာတွေအစုံ ကားကြီးတစင်းနဲ့တင်ယူလာခဲ့ တယ်။ အေးလေအားနာစရာမရှိပါဘူး။ တခြားသူတွေမှမဟုတ်ဘဲတစိမ်းတွေဘဲ'' ဟု ပြောကာရယ်မောလျက်ကိုမိုးကျွေးမွေးသည့် လဘက်ရည်နှင့်မုန့်များကိုစားသောက်ကြ ပြီး၊မောင်တင်ညိုကပါလာသောသူငယ်များအား။

''ကဲ-မောင်ဘတင်တို့မောင်ရှိန်တို့မင်းတို့၊လဲဒီမှာနေတုံး။ ကိုမိုးတို့အိမ်သားလုပ်ပြီး ကူညီဝိုင်းပန်းပြီးလုပ်ကြကွယ်။ မင်းတို့တတွေကဒီလိုလုပ်ပေးမှ တို့ပြန်တဲ့အခါအိမ်ရှင် များရှာခေါင်းရှုံးတာ လွတ်မှာကွ'' ဟုပြောရာ၊ ကိုမိုးကလည်း။ ။''ဟုတ်တယ် မောင်တို့။ဒါမှမောင်တို့ဆရာက။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာပြန်ရောက်တော့။ သူတို့ချည်းလုပ် ရတာမဟုတ်ပါဘူး။ ငါတပည့်တွေလဲလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရသေးတာဘဲလို့အသားယူပြောချင် လို့ထင်ပါ့ကွယ် '' ဟုပြန်၍ပြောလေ၏။

ဝတ်လုံတော်ရမောင်တင်ညိုနှင့် ပါလာသောသူအားလုံးတို့သည်။ နံနက်စာထမင်း ဟင်းစားသောက်ပြီးတုံးလုံးပေါ်လက်နေသူကနေ။ ရွာထဲသို့ရှောက်လယ်သူများကလယ် ၍နေကြသော်လည်း။ မောင်တင်ညိုနှင့်မိတ်ဆွေဖြစ်သူမှာ။ ကိုမိုးတို့ခြံထဲသို့လှည့်လည် ရင်း၊တောရွာများတွင်နေထိုင်ရခြင်းသည်။ နားပူနားဆူသက်သာသည့်အကြောင်းများ ကိုပြောဆိုလျက်။ လယ်ကွင်းများတွင်အစာရှာဖွေစားသောက်နေသော ငှက်အုပ်များကို ကြည့်လျက်။သောအကြောင်းကိုချီးမွမ်းလျက်နေကြလေ၏။

ညနေခင်းသို့ရောက်သောအခါ။ မောင်တင်ညိုတို့လူသိုက်သည်။ ရေမိုးချိုးအဝတ် အစားများလဲလှယ်ပြီး၊ကိုမိုးတို့ရွာမှသုံးမိုင်ခန့်လောက်တွင်ရှိသောတန်ခိုးကြီးဘုရားတဆူ သို့သွားရောက်ဖူးမျှော်ကြ၍အပြန်တွင်၊သပြေအစရှိသောတွေ့သရွေ့တောပန်းကိုခူးယူပြီး၊ မော်တော်ကားအမိုးများတွင်ချိတ်ဆွဲတုတ်စည်း၍ သီးချင်းတကျော်ကျော်နှင့်ပြန်လာခဲ့ ကြလေ၏။

ကိုမိုးတို့အိမ်ပြန်ရောက်၍။ ထမင်းဟင်းများစားသောက်ပြီးသောအခါ။ မောင်တင်ညို တို့လူသိုက်မှာတယောတင်ချို့။ ဘာဂျာအစရှိသည်များဖြင့်ဆူညံပျော်ပါးလျက်ရှိပေ၏။ မောင်တင်ညိုမှာ ဝတ်လုံတော်ရတဦးပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ထယ်ထယ်ဝါဝါမလုပ်တတ် ရိုးရိုးနေထိုင်လျက်။ပျော်တတ်ပါးတတ်သဖြင့်။ရောက်သည့်နေ့ညမှာပင်။ ရွာထဲရှိကာလ သားများနှင့်အရောတဝင်။ ခေါ်ငင်ပြောဆိုနေထိုင်သဖြင့်။ ဝါးပတ္တလား။ သံပတ္တလား။ မောင်းဆိုင်းမွေ့အစရှိသောအသံများသည်။ ကိုမိုးတို့အိမ်ပေါ်သို့ရောက်မှန်းမသိရောက် လာလေ၏။

မောင်တင်ညိုမှာ။ငယ်စဉ်ကပင်အတီးအမှုတ်ဝါသနာပါသူတဦးဖြစ်သဖြင့်။ပတ္တလား များကိုတီးခေါက်ရင်းသဘောပေါက်ခါ။တေးကြီးဘွဲ့ကြီးများကို။ကိုယ်တိုင်ဆို၍တီးမှုတ် ရာ။ရွာသားများမှာသဘောကျလျက်။ မောင်တင်ညိုတို့လူသိုက်အတော်ကြာရင်းတို့၏ ရွာတွင်နေထိုင်ဘို့ တိုက်တွန်းစပြုကြလေ၏။

ညဉ့်အတော်နက်သောအခါ။ မောင်တင်ညိုသည်တယောထိုးရင်း၊ကောင်းကင်တွင် ထွန်းလင်းတောက်ပနေသောလမင်းကြီးကိုကြည့်လျက်။လိုင်ထိပ်ခေါင်တင်စီရင်ရေသား ခဲ့၍သောလယ်ထဲတွင်။ အကောင်းဆုံးဟုသတင်သည်များနှင့် ကဗျာလက်ာတွင်ကျွမ်း ကြင်သောသူများဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသော။ စိန်ခြူးကြာညောင်တော လယ်ကိုမကျယ် လွန်းမတိုးလွန်းသောအသံဖြင့်။ သီဆို၍။တယောထိုးရာ။ လက်ခတ်သံတချွင်ချွင်မြည် လျက်ရှိသောယက်ကန်းသံကလေးသည်။ တယောသံကို နားထောင်သည့်အလားတိတ် ဆိပ်သွားလေ၏။ တယောသံရပ်လိုက်ပြန်သောအခါ။ယက်ကန်းသံကလေးသည်ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်လာပြီး။တယောတဖန်ထိုးလိုက်သောအခါ။ရပ်ဆိုင်းသွားပြန်လေ၏။

အခန်း ၄။

နံနက် မိုးလင်းသောအခါ။ ဝတ်လုံတော်ရ ကလေးမောင်တင်ညိုမှာ။ ညကမိမိတ ယောထိုးသောအခါတွင်။ယက်ကန်းမယက်ဘဲရပ်နား၍။ တယောသံရပ်နားသည့်အခါ ၌ယက်ကန်းယက်သောသူကလေးအကြောင်းကိုတွေးတောမိပေ၏။ မောင်တင်ညိုနှင့်ပါ လာသောသူများနှင့်ရွာခံကာလသားများမှာမူကား။ တယောသံနှင့် လိုက်လျော်သော မောင်တင်ညို၏ အသံနှင့်တယောသံကိုသာ။ အာရုံပြုကာ နားစိုက်နေကြသဖြင့်သတိ မထားမိသော်လည်း။မောင်တင်ညိုမှာမူကားသတိထားမိသူဖြစ်၍။တိုယက်ကန်းယက်သူ မိန်းကလေးအားကြည့်ချင်မြင်ချင်သောစိတ်သည်။ တားမနိုင်ဆီးမရဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့်။ ရွာခံကာလသားတယောက်အားအဖော်ပြုကာ ညကယက်ကန်းသံကြားရာဘက်ဆီသို့ မှန်းဆ၍အညောင်းပြေ လမ်းရှောက်ဟန်ပြုကာ ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။

မမေသိုက်သည်။ ယက်ကန်းကိုကြိုးစား၍ ယက်လျက်ရှိပေ၏။ မိမိ နောက်နားသို့ ရောက်နေသော၊ မောင်တင်ညိုနှင့် ရွာထဲသားပေါကြွယ်ကို သတိ မထားမိ ရှာပေ။ မောင်တင်ညိုလည်း၊ မမေသိုက်နောက်နားကရပ်နေရာမှ။ ယက်ကန်းစင် ဘေးသို့ ကူး ပြောင်းသွားမှ။ မမေသိုက်သည်မောင်တင်ညိုတို့ရောက်နေမှန်းကိုသိရလေ၏။ထိုနောက် မောင်တင်ညိုကစတင်၍။ ။''ညကတညလုံးလိုလို။ ယက်ကန်းယက်သံကြားတာ။ ဒီ ကဘဲထင်ပါရဲ့''ဟုစကားစလိုက်ရာ၊ မမေသိုက်မှာ ရှက်အန်းအန်း ဖြစ်မိသော်လည်း၊ မောင်တင်ညိုအားပြန်လည်မပြောက။ ရိုင်းစိုင်းရာကြမည့်စိုး၍။ ။''ဟုတ်ပါတယ်'' ဟုခပ်တိုတိုပင်အိန္ဒြေရှင်ဖြစ်သည့်အတိုင်းပြန်ပြောရင်း၊ ညက မိမိ ယက်ကန်း ယက်နေ သည်ကိုတယောသံကလေးဖြင့်မြူသလို ကစားလိုက်သောသူသည်။ ဤဝတ်လုံတော်ရ ဆိုသူပင်ဖြစ်မှာဘဲဟု အောက်မေ့လိုက်လေ၏။

''ဒီအထယ်တွေက ရောင်းဘို့ထင်ပါရဲ့။''

''ဟုတ်ကဲ့ရောင်းဘို့ထဲကပါဘဲ''ဟု မေသိုက်က ပြန်ပြောလိုက်သော အသံ လေး သည်။မောင်တင်ညို၏ရင်ထဲသို့အအေးဓါတ်သွင်းလိုက်သလို ဖြစ်သွားပေ၏။

''ပုဆိုးရှေ့နှစ်ဝတ်စာလောက်၊ ဒီအသားထဲကလိုချင်တယ်။ ရနိုင်ပမလား။''

''ခုချက်ခြင်းတော့။ဒီအသားထဲကမရနိုင်ဘူး။ လိုချင်ရင်သုံးရက်လောက်ကြာမှာဘဲ။ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်။''

''ကိစ္စမရှိဘူးကျုပ်ဒီရွာမှာ နောက်လေးငါးရှစ်ရက်လောက် ကြာအုံးမှာဘဲ။ ကဲ- ကိုပေါကြွယ်သွားလိုက်ကြအုံးစို့ရဲ့'' ဟုပေါကြွယ်အားပြောပြီး၊ မမေသိုက် ဘက်သို့တ ဖန်လှည့်ကာ။ ။''သွားလိုက်ပါအုံးမယ်'' ဟု ပြောရာ၊ မေသိုက်သည် ယက်ကန်း ယက်ရ၍ ညောင်းညာ လှသဖြင့် လက်ချောင်းကလေးများကို ချိုးရင်း။ ။''ကောင်း ပါပြီရှင်''ဟုချိုသာအေးမြသောအသံကလေးဖြင့်ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

ကိုမိုးတို့အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ။ မောင်တင်ညိုနှင့် ကိုမိုးတို့သည် ခေါင်းချင်း ရိုက်ခါ။ အစည်းအဝေးပွဲတခု ကျင်းပပြီး၊ ကိုမိုး လမ်းပေးချက် အရ၊ မောင်တင်ညို နှင့် ကိုမိုးတို့သည်။ မမေသိုက်၏ ဘခင်ထံသို့ နေ့စဉ်သွားရောက်ပြီးလျှင်။ စစ်တုရင်ထိုး နည်းသင်ရင်း၊ မောင်တင်ညိုနှင့် မမေသိုက်၏ ဘခင်တို့မှာ။ အင်္ဂလိပ်စစ်တုရင်ကစား နည်းနှင့် မြန်မာ စစ်တုရင် ကစားရာ၌။ မင်းကြီးနှင့် ပုတ်ရဟန်းတို့ တူညီပုံအကြောင်း ပြောရင်း။မေသိုက်တည်းဟူသောအလှသိုက်တံခါးကိုဖွင့်ရန်ကြံစည်ရင်းပင်။သိုက်ဆရာ လက်သစ်မောင်တင်ညိုတည်းဟူသော ဝတ်လုံတော်ရကလေးမှာ။အားလပ်သည့် ရက် များကုန်သွားသဖြင့်။ နေရပ်သို့ပြန်ခဲ့ရလေ၏။

မောင်တင်ညို၏လူယုံတော် ကိုမိုးသည်။ မမေသိုက်၏ အကြောင်းအရာအလုံးစုံကို တနှစ်လုံးလုံး တီးခေါက်ကြည့်ပြီး၊ တီးလိုက်လျှင်အက်သံမပါ။ဒေါင်ဒေါင်မြည်၍။ ချွင်

ချင်မြည်အောင် အပြစ်ကင်းမဲ့ကြောင်းကို မောင်တင်ညိုထံသို့ အစီရင်ခံစာ ဒွင်းလိုက်လေ၏။

မောင်တင်ညိုလည်း၊ ကိုမိုးပြောသည်ကို ယုံသည်လည်းတကြောင်း။ မိမိကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်မြင်ရသလောက်မှာလည်း။မမေသိုက်မှာ မိန်းကလေးပြီသ၍ အိန္ဒြေသိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံကြောင်းကိုတွေ့မြင်ရပြီးဖြစ်သဖြင့်။ကိုမိုးနှင့်မမိတို့အား၊ကွယ်လွန်သူမိဘကိုယ်စားကိုယ်စားလှယ် ခန့်စာပေးအပ်ပြီး။ လူကြီး သူကြီးများနှင့် မမေသိုက်ကို တောင်းရန်းလေ၏။

မမေသိုက်နှင့် မောင်တင်ညိုတို့ အကြောင်းပါပြီး၊ ငါးလလောက် ကြာပြီးနောက်။ တညတွင် မောင်တင်ညိုသည်။ စိန်ကြူးကြာညောင် ဘောလယ်ကို ခပ်တိုးတိုး သီဆို၍တယောတိုးရာ။ မမေသိုက်က။ ။"ဒီတယောသံကလဲနားညီးလိုက်သာလွန်ပါရော" ဟုမျက်စောင်းကလေးထိုး၍ပြောရာ။ မောင်တင်ညိုကပြန်၍။ ။"ဟုတ်ပါရဲ့ဒီတယောသံနားညီးလို့သင်ပါရဲ့ယက်ကန်းရပ်ပြီးနားလောင်တာ" ဟုပြောရင်း။ မမေသိုက်နှင့်နှုတ်ခမ်းစာဆုံတွေ့ရပုံကိုပြန်လည်ပြောပြကာ။ချစ်သူနှစ်ဦးကြည်နူးလျက်နေကြလေသတည်း။

ပြီးပြီ။

၃-၆-၃၃။ နိုင်ငံရေးဌာန။ နံပါတ် ၂၂။ ။မြန်မာ နိုင်ငံတော်ကို စီရင်အုပ်ချုပ်တော်မူသောဘုရင်ခံမင်းကြီးက၊ အောက်တွင်ဖေါ်ပြထားသည့်အတိုင်း၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်များနှင့်သဘောနှစ်ခြိုက်တော်မူသည့်အခြားဆုတော်များကို၊ အောက်အမည်ပါသူတို့အားအသနားတော်မြတ်ခံစေသည်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ရွှေနာရီအသနားတော်မြတ်ခံရသူများ။

ရန်ကုန်မြို့၊ စာရင်းအင်းကောက်ယူမှုနှင့် အလုပ်သားဘက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးရုံး၊ စုံစမ်းသူအရာရှိကြီး မစ္စတာရှိ-ဘ်ကရစ်ရှနာဘတ္တချာရီယာ။

သာယာဝတီမြို့၊အစိုးရအမှုလိုက်ရှေ့နေ၊ မစ္စတာဖရက်ဒရစ်ဆယ်လစ်-စ်ဘာရီဟက်ဖေါက်။

ဟင်္သာတမြို့၊ အရေးပိုင်ရုံး၊ အခွန်တော်စာရေးကြီးဦးမှင်။

ရန်ကုန်မြို့၊အလုပ်ဌာန (ဆည်မြောင်းဆိုင်ရာဌာနခွဲ)၊အလုပ်ဌာနချုပ်ဝန်ကြီးရုံး၊ရုံးအုပ်ကြီးမစ္စတာဂျိုးဇက်အက်ဒစ်ဆင်မာတင်။

ပဲခူးဒီဗီဇံနယ်၊ ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးရုံး၊အတိုကောက်စာကူးစာရေးကြီး မစ္စတာဝီလီယံပေါ်။

မန္တလေးမြို့၊ အစိုးရဆရာဖြစ်ပညာသင်ကျောင်း၊ အထက်တန်းဆရာ ဦးဘဆောင်။

မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးဒီဗီဇံနယ်၊ အလုပ်ဌာန၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်လက်အောက်အလုပ်ဌာနအမှုထမ်းအဖွဲ့၊ လမ်းမိုလ်မစ္စတာမေဟာချန်ရှားမား။

ရန်ကုန်မြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ပညာဌာနဝန်ကြီးရုံး၊ ဝေပုံဌာနခွဲစာရေးမစ္စတာဟင်နရီအယ်လက်ဇန်ဒါကယ်မရွန်ဆာသာလင်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ငွေထားအသနားတော်မြတ်ခံရသူများ။

အောက်ချင်းတွင်းစီရင်စု၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်၊ ပဒူး ကျေးရွာနယ်မြေ၊ ရွာသူကြီးဦးလူမင်း။

မြစ်ကြီးနား အုပ်စုကို ကြီးကြပ်သည့် (အားလပ်ခွင့် ခံယူနေသော) တော အုပ်မနောင်။

ရခိုင်ကုန်းတန်း၊ပလက်ဝအုပ်စု၊ တောအုပ်စောလှမြို့။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်သေနတ်အသနားတော်မြတ်ခံရသူများ။

ပဲခူးစီရင်စု၊သနပ်ပင်မြို့၊မြေပိုင်ရှင်ဦးဟန်စိန်။

တောင်ကြီးမြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့၊ ရှမ်းပြည်ဒက္ခိဏဌာနဘတ္တလီယံတပ်၊ တိရစ္ဆာန်ကုဆရာဗဒါတေဂျာဆင်။

စစ်ကိုင်းစီရင်စု၊ မြင်းမူနယ်ပိုင်နယ်၊ မြောင်မြို့၊ မြို့သူကြီးဦးဘသိုက်။

မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင်၊ သီရိဟေမာရပ်၊ အရပ်အုပ်ဦးဝေ။

ပဲခူးစီရင်စု၊ ဒိုက်ဦးမြို့၊ ချောင်းဖေါက်လုပ်မှုဆိုင်ရာ ကန်တရိုက် အလုပ်လုပ်ကိုင်သူဦးဘရင်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ခြောက်လုံးပူးသေနတ်အသနားတော်မြတ်ခံရသူများ။

ပဲခူးမြို့၊ပဲခူးတောင်ပိုင်းသစ်တောဒီဗီဇံနယ်၊ တောအုပ်ဦးဘိုးထိုက်။

ပြည်စီရင်စု၊ ရွှေတောင်မြို့၊ တိုက်နယ်ရာဇဝတ်အင်စပက်တော်ဦးကောက်။

ဟံသာဝတီစီရင်စု၊ ဖိရင်စုနယ်တရားမရုံး၊ ဘိလုစ်ဦးအုန်းခင်။

ကျိုက္ကမီစီရင်စု၊ ကော့ကရိတ်မြို့နယ်၊ ကျုံတိုးရွာ၊ ကုန်သည်အွန်သိန်းဘော (ခေါ်) အွန်ကြောင်ထွန်။

ပဲခူးမြို့၊ စီရင်စုနယ်ကျောက်ထိုးဆရာဦးဘိုးရွက်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ထားလွယ်အသနားတော်မြတ်ခံရသူများ။

ပျော်ဘွယ်မြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့၊ သီးသန့်ထားသည့် ဘတ္တလီယံတပ်၊ ဆူဗဒါကိမ်ဒင်။

ရန်ကုန်မြို့မ၊ နံပါတ် ၄ တိုက်နယ်ရာဇဝတ်အင်စပက်တော်ဦးဘိုးတင်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ရွှေချင်ထိုးအသနားတော်မြတ်ခံရသူ။

ရန်ကုန်မြို့၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ တိုင်းရင်းဘာသာအလယ်တန်းစာသင်ကျောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဒေါ်မယ်မယ်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ရွှေတံဆိပ်အသနားတော်မြတ်ခံရသူ။

ကျောက်ဖြူမြို့၊ ပြည်သူ့ထိုက်ကျန်းမာရေးဌာန၊ ဒုတိယလက်ထောက်ဆရာဝန်ဦးလွင်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ငွေနာရီအသနားတော်မြတ်ခံရသူများ။

စစ်တွေမြို့၊ အရေးပိုင်ရုံး၊ မြေစာရင်းဌာန၊ စာရေးကြီးဦးသာထွန်းအောင်။

ပြည်မြို့၊ နယ်ပိုင်နယ်ခေတ္တကြေးနန်းဝန်ထောက်မစ္စတာဂျိုးတင်ဒြန်ချက္ကရာဗာတီ။

ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံရပ်၊ တိုင်းရင်းသာသာအလယ်တန်းစာသင်ကျောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဦးဘိုးထိပ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ သစ်တောဌာနချုပ်ဝန်ကြီးရုံး၊ ဝေပုံဌာနခွဲစာရေး မစ္စတာလက်ရှမီနာရာယာနာပုရံ၊ ကရစ်ရှနာ၊ စီဗါရာမာကရစ်ရှနာအိုင်ယာ။

စစ်တွေစီရင်စု၊ ပေါက်တောမြို့နယ်၊ ဂန်ဂျာကျေးရွာနယ်မြေ၊ ရွာသူကြီးဦးတရုပ်ကဲ။

ရန်ကုန်မြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ရာဇဝတ်ဌာနချုပ်ဝန်ကြီးရုံး၊ ဝေပုံဌာနခွဲစာရေးမစ္စတာအမှုကလျာနာရာမာဆွာမိကရစ်ရှနာဆွာမိ။

သာယာဝတီမြို့၊ ဒိစတြိတ်နှင့်စက်ရှင်တရားရုံး၊ စာရေးကြီးဦးသိန်းမောင်။

မအူပင်စီရင်စု၊ ဓနုဖြူမြို့၊ အမေရိကံ နှစ်ခြင်း သာသနာပြု အလယ်တန်း ကျောင်း၊ ကျောင်းဆရာကြီးဦးဘိုးစော။

ရန်ကုန်မြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်မင်းတိုင်ပင်ရှေ့နေနှင့်ဥပဒေပြုမင်းတိုင်ပင်အစည်းအဝေးရုံး၊ ပဌမစာရေးဦးစိန်။

ချင်းတောင်စီရင်စု၊ ဖလန်းမြို့၊ အရေးပိုင်ရုံး၊ တရားစာရေးနှင့်အမှုတွဲထိန်းဦးစံဝ။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ထားကောက်အသနားတော်မြတ်ခံရသူ။

တောင်ကြီးမြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့၊ ရှမ်းပြည်ဒက္ခိဏဌာနဘတ္တလီယံတပ်၊ ဟာဝီဒါဘာ-လ်ဘဟာဒူချက်တရီး။

ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်နှင့်ဖေါင်တိန်မင်တံအသနားတော်မြတ်ခံရသူ။

သရက်မြို့စီရင်စု၊ ကာမမြို့နယ်၊ စစ်စရန်ရွာ၊ တိုင်းရင်းဘာသာ အလယ်တန်းစာသင်ကျောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဦးဆင်ဖိုး။

PROSECUTIONS WITHDRAWN ON APOLOGY.

ဝန်ချတောင်းပန်သဖြင့်၊တရားစွဲဆိုခြင်းများကိုနုတ်သိမ်းလိုက်ခြင်းအကြောင်း။

ဒေါ်ဆွဲ။

မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်၊မလှိုင်မြို့အပိုင်၊ဆယ်တိုရွာ။ ဒေါ်ဆွဲသည်၊မလှိုင်မြို့နယ်၊ ဆယ်တိုရွာ၌၊ တော်လှန်အောင်နိုးဆော်ခြင်းဖြစ်သောရွှေပေလွှာများကို၊ ဝေငှခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍၊ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ အရ၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံးတော်၌၊တရားစွဲဆိုထားရာ၊အဆိုပါဒေါ်ဆွဲက၊နိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့အား ဝန်ချတောင်းပန်သဖြင့်၊ ၎င်းတရားခံအပေါ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို နုတ်သိမ်းလိုက်သည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဝန်ချတောင်းပန်ချက်။

မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်၊မလှိုင်မြို့နယ်ပိုင်၊ဆယ်တိုရွာဒေါ်ဆွဲက အောက်ပါအတိုင်းဝန်ခံချက်ပေးပါသည်ဘုရား။

(၁) အစိုးရမင်းက၊ကျွန်တော်မျိုးမ တရားခံမဆွဲကိုရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ အရ၊တရားစွဲဆိုခြင်းသည်၊တရားဥပဒေနှင့်လျော်ညီခြင်းမှန်ပါသည်။

(၂) ကျွန်တော်မျိုးသည်၊၎င်းစွဲဆိုသောမှုပြစ်မှန်ပါသည်။

(၃) ထိုမှုပြစ်ကျူးလွန်သည့်အတွက်ဝမ်းနည်းပါသည်။

(၄) နောက်တဖန်၍မှုပြစ်မျိုးကိုကျူးလွန်ခြင်းမပြုလုပ်ပါ။

(၅) မြတ်စွာဘုရား၊ တရားဒေသနာအဆုံးအမတော်မှတပါးအခြားအစိုးရနှင့်ဆန့်ကျင်သောတရားကိုမည်သည့်အခါမျှမပြောဘဲ၊ အခြားသူများဟောပြောခဲ့မည်ဆိုလျှင်လည်းတားဆီးပိတ်ပင်ပါမည်။

(၆) ဤဝန်ခံချက်များကိုလည်း၊အင်္ဂလိပ်နှင့်မြန်မာသတင်းစာများနှင့်သူကြီးဂေဇက်တွင်ထည့်သွင်းတော်မူ၍၊ မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်နှင့် ကျွန်တော်မျိုးမနေသောရပ်ရွာများတွင်ကြော်ငြာရန်သဘောတူပါသည်။

ဒေါ်ဆွဲ (ပုံ) ။

ဦးသောဘိတ။

မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ကျွယ်ကန်ရွာ၊ ကျွယ်ဆုလာကျောင်း၊ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတသည်၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်ကျွယ်ကန်ရွာ၌၊ တော်လှန်အောင်နိုးဆော်ခြင်းဖြစ်သော၊ရွှေပေလွှာများကိုဝေငှခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ အရ၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၌၊ တရားစွဲဆိုထားရာ၊ အဆိုပါဦးသောဘိတကနိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့အား ဝန်ချတောင်းပန်သဖြင့်၊၎င်းတရားခံအပေါ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို၊နုတ်သိမ်းလိုက်သည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဝန်ချတောင်းပန်ချက်။

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ကျွယ်ကန်ရွာ၊ ကျွယ်ဆုလာကျောင်း ဦးပဉ္စင်းဦးသောဘိတက၊ အောက်ပါအတိုင်းဝန်ခံချက်ပေးပါသည်။

(၁) အစိုးရမင်းက ဦးပဉ္စင်းအပေါ်တွင်ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇-၁၀၈ အရ၊တရားစွဲဆိုခြင်းသည်၊ တရားဥပဒေအရ၊ လျော်ညီခြင်းမှန်ပါသည်။

(၂) ဦးပဉ္စင်းသည်၊စွဲဆိုသောအမှုကိုကျူးလွန်ခြင်းမှန်ပါသည်။

(၃) ထိုအမှုကိုကျူးလွန်သည့်အတွက်ဝမ်းနည်းပါသည်။

(၄) နောင်တဖန်၍ပြစ်မှုမျိုးကိုကျူးလွန်ခြင်းမပြုမလုပ်ပါ။

(၅) မြတ်စွာဘုရားတရားဒေသနာအဆုံးအမတော်မှတပါးအခြားအစိုးရနှင့်ဆန့်ကျင်သောတရားကိုမည်သည့်အခါမျှမပြောမဆိုဘဲ၊ အခြားသူများဟောပြခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်လည်းတားဆီးပိတ်ပင်ပါမည်။

(၆) ဤဝန်ခံချက်များကိုလည်းအင်္ဂလိပ်နှင့်မြန်မာသတင်းစာများနှင့်သူကြီးဂေဇက်တွင်တော်ပြ၍၊ မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်နှင့်ကျုနုပ်နေသောရပ်ရွာတွင်ကြော်ငြာရန်သဘောတူပါသည်။

ဦးသောဘိတ (ပုံ)

မောင်ထွန်းဖြူ။

မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်၊မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ရွှေပတိုင်ရွာ၊ မောင်ထွန်းဖြူသည်၊မိတ္ထီလာမြို့နယ်ရွှေပတိုင်ရွာ၌ တော်လှန်အောင်နိုးဆော်ခြင်းဖြစ်သော ရွှေပေလွှာများကိုဝေငှခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ အရ၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၌တရားစွဲဆိုထားရာအဆိုပါမောင်ထွန်းဖြူကနိုင်ငံတော် အစိုးရမင်းတို့အား ဝန်ချတောင်းပန်သဖြင့်၊ ၎င်းတရားခံအပေါ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို နုတ်သိမ်းလိုက်သည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဝန်ချတောင်းပန်ချက်။

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ရွှေပတိုင်ရွာနေ၊မောင်ထွန်းဖြူက အောက်ပါအတိုင်းဝန်ခံချက်ပေးပါသည်ဘုရား။

(၁) အစိုးရမင်းက၊ ကျွန်တော်မျိုးအပေါ်တွင်ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ ၁၀၀ အရ၊တရားစွဲဆိုခြင်းသည်၊ တရားဥပဒေအရ၊လျော်ညီခြင်းမှန်ပါသည်။

(၂) ကျွန်တော်မျိုးသည်၊၎င်းစွဲဆိုသောပြစ်မှုကိုကျူးလွန်ခြင်းမှန်ပါသည်။

(၃) ထိုပြစ်မှုကိုကျူးလွန်မိသည့်အတွက်ဝမ်းနည်းပါသည်။

(၄) နောက်တဖန်၍ပြစ်မှုမျိုးကိုကျူးလွန်ခြင်းမပြုလုပ်ပါ။

(၅) မြတ်စွာဘုရား ဒေသနာအဆုံးအမတော်မှတပါးအခြားအစိုးရနှင့်ဆန့်ကျင်သောတရားဟောခြင်းစာပေခြင်းများကိုမည်သည့်အခါမျှမပြုလုပ်ဘဲအခြားသူများဟောပြောပြုလုပ်ခဲ့လျှင်လည်း [illegible]တော်မျိုးကတားဆီးပိတ်ပင်ပါမည်။

(၆) ဤဝန်ခံချက်များကိုလည်း၊ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ သတ[illegible] ဂေဇက်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြ၍၊ မိတ္ထီလာဒိစ[illegible] မျိုးနေသောရပ်ရွာတွင်ကြော်ငြာရန်သဘောတူပါသည်။

ထွန်းဖြူ (ပုံ) ။

မောင်ကုလား။

မိတ္ထီလာဒိစတြိတ် မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပေါက်ပင်သာရွာ၊ မောင်ကုလားသည်၊မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပေါက်ပင်သာရွာ၌၊ တော်လှန်အောင်နိုးဆော်ခြင်းဖြစ်သော ရွှေပေလွှာများကိုဝေငှခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍၊ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ အရ၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၌ တရားစွဲဆိုထားရာအဆိုပါ မောင်ကုလားကနိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့အား ဝန်ချတောင်းပန်သဖြင့်၊ ၎င်းတရားခံအပေါ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို နုတ်သိမ်းလိုက်သည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဝန်ချတောင်းပန်ချက်။

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ပေါက်ပင်သာရွာ မောင်ကုလားက အောက်ပါအတိုင်း ဝန်ခံချက်ပေးပါသည်။

(၁) အစိုးရမင်းက ကျွန်တော်မျိုးတရားခံကို ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၁၀၇ ၁၀၀ အရ၊တရားစွဲဆိုခြင်းသည်တရားဥပဒေနှင့်လျော်ညီခြင်းမှန်ပါသည်။

(၂) ကျွန်တော်မျိုးသည်စွဲဆိုသောအမှုကျူးလွန်ခြင်းမှန်ပါသည်။

(၃) ထိုပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းအတွက်ဝမ်းနည်းပါသည်။

(၄) နောက်ထပ်တဖန်၍ပြစ်မှုမျိုးကိုကျူးလွန်ခြင်းမပြုလုပ်ပါ။

(၅) မြတ်စွာဘုရားဒေသနာအဆုံးမတော်မှတပါးအခြားအစိုးရမင်းနှင့်ဆန့်ကျင်သောတရားကိုမည်သည့်အခါမျှ မပြောမဆိုဘဲအခြားသူများဟောပြောခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်လည်းတားဆီးပိတ်ပင်ပါမည်။

(၆) ဤဝန်ခံချက်များကိုလည်း၊အင်္ဂလိပ်နှင့်မြန်မာသတင်းစာများနှင့်သူကြီးဂေဇက်တွင်ထည့်သွင်းတော်မူ၍ မိတ္ထီလာဒိစတြိတ်နှင့်ကျွန်တော်မျိုးနေသောရပ်ရွာများတွင်ကြော်ငြာရန်သဘောတူပါသည်။

မောင်ကုလား (ပုံ) ။

PLAGUE DURING MAY.

မေလအတွင်းပလိတ်ကပ်ရောဂါဖြစ်ပွါးခြင်း။

၁၉၃၃ ခုနှစ်။ မေလအတွင်းအစီရင်ခံသည့်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ပလိတ်ကပ်ရောဂါဖြင့်သေဆုံးသူ လူအရေအတွက်မှာ။ ၁၅ ယောက်ဖြစ်၍။ ဧပြီလတွင်မူကား ၆၀ (ပြင်ဆင်ထားသည့်ဂဏန်း) ဖြစ်လေသည်။

၎င်းလအတွင်း။ သထုံ၊မြောင်းမြ၊တောင်ငူ၊ပုသိမ်မြို့၊ထို့ပြင်ပုသိမ်နှင့် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းများမှတပါး။ အခြားစီရင်စုနယ်အားလုံးတို့မှာ။ ပလိတ်ကပ်ရောဂါ ကင်းလွတ်လေသည်။သထုံစီရင်စုမှ ၅ ယောက်။ဧပြီလတွင် ၁၇ ယောက်။မြောင်းမြမှ ၄ ယောက် ဧပြီလတွင် ၇ ယောက်။ပုသိမ်မြို့ဆိပ်ကမ်းမှ ၃-၁၀။ တောင်ငူစီရင်စုမှ ၁-၂ ယောက်။ သေဆုံးကြောင်းအစီရင်ခံ၍။ ဧပြီလတွင်သေဆုံးခြင်းအစီရင်မခံသည့် ပုသိမ်စီရင်စုနှင့် ရန်ကုန်မြို့ဆိပ်ကမ်းတို့မှမေလတွင် တယောက်စီသေဆုံးကြောင်းအစီရင်ခံသည်။ဧပြီလတွင် ၁၅ ယောက်သေဆုံးသည်ဟု အစီရင်ခံသော မန္တလေးမြို့ ၄ ယောက်သေဆုံးသည်ဟုအစီရင်ခံသော သာယာဝတီ။ တယောက်စီသေဆုံးသည်ဟု အစီရင်ခံသော ဟင်္သာတ၊မအူပင်၊မိတ္ထီလာ၊ရမည်းသင်း၊စစ်ကိုင်းနှင့် ကသာစီရင်စုတို့မှ။ မေလတွင် သေဆုံ ခြင်းမရှိကြောင်းအစီရင်ခံသည်။

SUGAR CANE CULTIVATION IN BURMA.

မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ကြံပင်စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ခြင်းအကြောင်း။

မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်၊ကြံပင်စိုက်ပျိုးခြင်းမှာ။ အများအပြားအားဖြင့်၊သထုံစီရင်စု။ ဘီး[illegible]ည်းသင်းစီရင်စု ပျဉ်းမနားတို့တွင်သာ ရှိလေသည်။ သို့သော်လည်း။ မြ[illegible]အလုပ်၌ အောက်ပိုင်းတလျှောက်လုံး။ အထူးအားဖြင့် ချောင်းကမ်းပါးတ[illegible]တာကျိုးဇက်[illegible]ာမြေများတွင်ကြံပင်စိုက်ပျိုးသော အကွက်ငယ်ကလေးများအနှံ့ အပြား[illegible]ယ်၊ဝန်[illegible]ြောက်ကြား ရှိလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အထက်ပိုင်း၌။ မင်းဘူးစီရင်စုနယ် မုန်းနှင့်မန်းတူးမြောင်းနယ်မြေကွက်များတွင်။ ကြံပင် စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းရန် အတွက်သင့်လျော်သော နယ်မြေအတော်အတန်ရှိလျက်။ ၎င်းနယ်မြေအတွင်း၌ထိုသို့မြေဩဇာကောင်းမွန်သည့်နုံမြေများရှိသောနယ်မြေကွက်ကြီးများရှိလေသည်။ သို့သော်လည်း။ကြံပင်တို့မှာ မိုးရေချိန်လက်မ ၄၀ မှ ၆၀ အထိမရွာသွန်းလျှင်။ ကောင်းမွန်စွာပေါက်ရောက်ကြီးပွါးခြင်းမရှိသောကြောင့်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အထက်ပိုင်းတွင်။ ကြံပင်ကဲ့သို့သောအပင်မျိုးကိုစိုက်ပျိုးရန်အတွက် ရေသွင်းရန်လိုပေလိမ့်မည်။ အခြားတဘက်ကဆိုသော်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အောက်ပိုင်း ကောက်ကြီးစပါး စိုက်ပျိုးသည့်နယ်မြေများတွင်။မိုးများလွန်း၍။ ရေထုတ်ပစ်ရန်မှာလည်း များမသာအားဖြင့် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်။ကြံပင်စိုက်ပျိုးရန်မသင့်မလျော်ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်။ ကြံပင်စိုက်ပျိုးရန် အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်လျက်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတော်ဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်းတွင်တွေ့ရှိရသည့်နုံနစ်မြေကွက်ကြီးများသည်။မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်ရှိပုံမရသော်လည်း။ကြံပင်တိုးတက်ထွက်ရှိနိုင်ရန်အတွက် သင့်လျော်သောနယ်မြေ အတော်အသင့်မှုကားရှိပေသည်။ အကြောင်းများစွာတို့ကြောင့်။ ကြံပင်စိုက်ပျိုးခြင်းကို။ မြန်မာလူမျိုးလယ်ယာလုပ်ကိုင်သူတို့က။ သဘောမကျခဲ့ကြချေ။ ဤအကြောင်းများမှာ။အများအားဖြင့်။ကြံပင်စိုက်ပျိုးရန်အတွက်စရိတ်စကနှင့် အလုပ်အကိုင်မှာများပြားကြီးမြင့်ခြင်း။ထို့ပြင်များမကြာမီ ကာလအတွင်းသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်သကြားဖြုလုပ်ငန်းမရှိခြင်း။ စိုက်ပျိုးရသည့်ကြံပင်အားလုံးမှာ။ ကြံစုတ်ရန်အတွက် အစိမ်းလိုက်ရောင်းချ၍မရနိုင်လျှင်။ထန်းလျက်လုပ်ရသည်ဖြစ်ရာ။ ယုံအလုပ်မှာလည်းပင်ပန်း၍နွားကျွဲများစွာလိုသည်ဖြစ်ကြောင်း။ထန်းလျက်မှာလည်း။မိုးတွင်းအခါတွင်ကောင်းစွာခံသောအရာမျိုးမဟုတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်သူတို့မှာ။ စိုက်ပျိုးရန်စိုက်ထုတ်ရသည့်ငွေရင်းနှင့်လုပ်ခကိုင်ခအတွက်ရရှိခွင့်မကျုန်လောက်သောဈေးနှုန်းများဖြင့်ရောင်းချလိုက်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ကြံပင်စိုက်ပျိုးခြင်းတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းစေခြင်းငှါ။ ဖြစ်နိုင်သည့်တခုထည်းသောအကြောင်းမှာ။ သကြားဖြုလုပ်သည့်စက်ရုံများတည်ထောင်ရမည့်လက္ခဏာရှိ၍။ ယခုအခြေအနေတွင်ထိုသို့သောအကြောင်းသည်မည်မျှလောက်ဖြစ်ထွန်းနိုင်ရန်ရှိသည်ကိုစုံစမ်းကြည့်ရှုလိုက်ပေသည်။

လွန်ခဲ့သည့်အနှစ် ၂၀ တွင်။မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့တင်သွင်းရောင်းချသည့်သကြားဖြူစုစုပေါင်းမှာ။များစွာတိုးတက်သည်ကိုမတွေ့ရပေ။ ၁၉၁၂-၁၃ ခုနှစ်အတွက်။စာရင်းမှာ။ဟန်ဒရက်ဝိတ်အချိန်ပေါင်း ၇၅၇၀၉၄ ဖြစ်၍။ ၎င်းမှာထိုအချိန်က လူဦးရေတွင်တယောက်လျှင် ၆·၉ ပေါင် သုံးစွဲခြင်းဖြစ်လေသည်။ ၁၉၃၀-၃၁ ခုနှစ်တွင်။ တင်သွင်းရသည့်သကြားဖြူ စုစုပေါင်းမှာ ဟန်ဒရက်ဝိတ် အချိန် ၈၅၉၃၂၀ ဖြစ်၍လူဦးရေတွင်ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့်။တယောက်လျှင် ၆·၆ ပေါင်သုံးစွဲခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယခုအခါ။မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်။သကြားဖြူစက်တစက်သာလျှင်ရှိလေသည်။၎င်းမှာမြစ်ကြီးနားစီရင်စု။ဆားမော်တွင်ဖြစ်၍။၎င်းမှာအများဆုံးအားဖြင့်။တနှစ်လျှင်သကြားဖြူတန်ချိန် ၄၀၀၀ ခန့်မျှလုပ်နိုင်သည်ဟုဆိုလေသည်။ ယခုအခါအခြားတိုင်းပြည်များမှတင်သွင်းယူရသည့်သကြားဖြူတန်ချိန်စုစုပေါင်းမှာ ၄၀၀၀ ကျော်ဖြစ်ရာ။အခြားအခြားသောနေရာဒေသများတွင်။ ၎င်းနည်းတူထကြွလုပ်ကိုင်ရန်လမ်းရှိသေးသည်ကိုတွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။ယခုအခါအိန္ဒိယနိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့က။မြန်မာနိုင်ငံတော်အဝင်အပါအိန္ဒိယနိုင်ငံတော်သို့တင်သွင်းသည့်သကြားဖြူဟူသရွေ့ကို။အချိန်တဟန်ဒရက်ဝိတ်လျှင် ကာကွယ်မှု အကောက်တော် ၇-၄ ထို့ပြင်အပိုခွန်တော် ၁-၁၃ သို့မဟုတ် တဟန်ဒရက်ဝိတ်လျှင် စုစုပေါင်း အကောက်တော် ၉-၁ ကောက်ခံရန် အမိန့်ချမှတ်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ဤအလုပ်မျိုးလုပ်ကိုင်ရန် သင့်မသင့်ကိုစဉ်းစားရန်ယခုအခါကောင်းမွန်သင့်မြတ်သောအချိန်ဖြစ်လေသည်။ကာကွယ်မှုအကောက်တော်မှာ ၁၉၃၈ ခုနှစ်။ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့အထိ တည်ရှိနေလိမ့်မည်ဖြစ်သော်လည်း။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်။သကြားဖြုလုပ်ငန်း (ကာကွယ်မှု) အက်ဥပဒေအရ။ အစိုးရမင်းတို့က။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ အကာအကွယ်ပေးထားရန်အာမခံပြီးဖြစ်လေသည်။ ဤအခြေအနေများကြောင့်ကြံပင်စိုက်ပျိုးသူတို့နှင့် သကြားလုပ်သူတို့မှာ။ နိုင်ငံခြားယှဉ်ပြိုင်ရောင်းချသူများနှင့်ယှဉ်လျက်။များစွာသင့်တင့်ကောင်းမွန်သောအခြေအနေနှင့်ရှိနေလေသည်။

သကြားဖြူစက်ရုံ စတင်တည်ထောင်ရန် နည်းလမ်းနှစ်မျိုးရှိပေသည်။ ပဌမနည်းလမ်းမှာပိုင်ရှင်တို့ကကိုယ်ပိုင်မြေဝယ်ယူ၍။မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင်ကြရန်ဖြစ်လေသည်။ ဤနည်းတွင်ယခုခေတ်အရ။ တည်ထောင်သည့် အများအပြားလုပ်ကိုင်ရန် စက်ရုံတရုံအတွက်တနှစ်လျှင် သကြားဖြူတန်ချိန် ၃၀၀၀ မှ ၄၀၀၀ အထိထွက်နိုင်လျှင်။ မြေရာကေပေါင်း ၆၀၀၀ မှ ၈၀၀၀ အထိရှိရပေလိမ့်မည်။ လိုက်နာလုပ်ကိုင်၍။ဖြစ်နိုင်လျှင် ကရိကတများစွာနည်းပါးသောအခြားတနည်းမှာ။ ကြံပင်စိုက်ပျိုးလျက်ရှိနေသောစီရင်စုနယ်တနယ်အတွင်းတွင်။စက်ရုံတရုံတည်ထောင်၍။ သတ်မှတ်ထားသည့်အချိန်ကာလအတွက်။ကြံပင်များပေးသွင်းရန် စိုက်ပျိုးသူများနှင့် သဘောတူညီချက်ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုထားရန်ဖြစ်ပေသည်။ဤနည်းမှာစက်ရုံအတွက်မြေရာကြီးတခုကိုဝယ်ယူလုပ်ကိုင်ရသည့်ကရိကတ။စရိတ်စကများလွတ်ကင်းသွားလျက်။ လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် စက်ရုံနှင့်တကွ ကြံပင်စိုက်ပျိုးသူတို့ပါ နှစ်ဦးနှစ်ဝလုံးမှာ အကျိုးရှိရာ ရှိကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

အထက်တွင်ညွှန်ကြားပြဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း။မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်။ယခုအခါကြံပင်စိုက်ပျိုးသောဌာနကြီးနှင့်ရပ်ရှိပေသည်။ ၎င်းတို့မှာပျဉ်းမနားနှင့်ဘီးလင်းဖြစ်၍။သကြားဖြူလုပ်ရန်ရည်ရွယ်လျက်ရှိသောသူများ။သို့မဟုတ်ကုမ္ပဏီများကထိုဌာနများကိုဂရုပြုရန်ထိုက်သည့်လက္ခဏာရှိပေသည်။ပျဉ်းမနားတွင် လယ်ယာဌာနက။ စမ်းသပ်မှုဆိုင်ရာဥယျာဉ်ထားရှိ၍။နိုင်ငံခြားမှအကောင်းဆုံးကြံမျိုးအချို့ကိုအထူးအားဖြင့်။အလွန်ကြံရည်အထွက်များသောဂျာဝါကြံမျိုးကိုဝေငှလျက်ရှိခဲ့လေသည်။ပျဉ်းမနားအနီးအနားတွင်။ယခုအခါ ကြံပင်စိုက်ပျိုးသော နယ်မြေမှာ ဧက ၂၀၀၀ ခန့်မျှသာ ရှိသော်လည်း။ များမကြာမီကလယ်ယာဌာနမှ အရာရှိများက။ အသေးစိတ်၍ တိုင်းတာကြည့်ရှုကြသည်တွင်။ပျဉ်းမနားမြို့တဝိုက် ၁၀ မိုင်အတွင်း။ဧက ၂၅၀၀၀ ခန့်ရှိနယ်မြေတရပ်တွင်ကြံပင်စိုက်ပျိုးနိုင်မည့်လက္ခဏာရှိကြောင်းတွေ့ရသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဤနေရာဒေသမှာ။သကြားဖြူလုပ်ရန်အတွက်ကောင်းသည်ဟုယူဆရလေသည်။စိုက်ပျိုးသမျှကြံများကိုရောင်းချရန်အတွက်ရရှိလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင် ဤနယ်မြေမှာ။ အနည်းဆုံးအားဖြင့်။အကြီးအကျယ်လုပ်ကိုင်သည့်စက်ရုံကြီးလေးရုံအတွက်လုံလောက်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း။